

De Eolische eilanden

De Eolische eilanden zijn een eilandengroep, waarvan het hoofdeiland Lipari op ongeveer 40 kilometer ten noordoosten van Sicilië ligt. De Eolische eilanden danken hun naam aan de Griekse Koning der winden; Aeolus. Hij kreeg van Zeus het bestuur over de winden en zou ergens op de eilanden gewoond hebben. Het is niet verwonderlijk dat juist deze eilanden worden geassocieerd met de Aelous. Het kan namelijk behoorlijk spoken in de wateren rondom de eilanden. Een andere naam voor de eilandengroep is de Liparische eilanden, naar het hoofdeiland Lipari.

De namen van de zeven eilanden die de archipel telt zijn: Lipari, Vulcano, Stromboli, Panarea, Salina, Alicudi en Filicudi. De eilanden zijn allen ontstaan door vulkanische activiteit. Echter, momenteel heeft alleen Stromboli nog een vulkaan die permanent actief is. De vulkanen vullen als het ware het gat tussen de twee reuzenvulkanen Etna (op Sicilië) en de Vesuvius (op het Italiaanse vasteland).

Momenteel verdienen de bewoners van de eilanden hun geld hoofdzakelijk in de visserij en het toerisme. Het toerisme wordt een steeds belangrijker inkomstenbron, nu behalve Italianen ook veel mensen vanuit de rest van Europa de eilanden ontdekken. Doordat de landbouwgronden op de eilanden niet bereikbaar zijn voor moderne landbouwmachines vindt landbouw steeds minder plaats op de eilanden. Natuurlijk is ook de droogte niet bevorderlijk voor de landbouw. Er is onvoldoende neerslag om aan de drinkwaterbehoefte van de bewoners te voldoen. Daarom wordt dit water met tankers vanaf het vaste land van Italië aangevoerd. De enige industriële activiteit van betekenis vind je op Lipari. Hier staat de Pumex fabriek, waar het witte puimsteen uit de vulkanen wordt gewonnen. Dit halffabrikaat wordt onder andere gebruikt als toevoeging aan beton.